

strækkelsen, om jeg saa maa sige, fra at hengive sig til og opoffre sin Tid til den simplere Dyrkning af Provisioner o. s. v., da jeg ikke troer det uden Fare for Colonierne, at den arbejdende Klasse kunde tage den Retning i Henseende til sit Arbejde, og jeg er overbevist, om at det vilde frembringe det allersorgeligste Resultat for Colonierne og forsaavidt ogsaa for Møderlandets Interesse i samme.

Besværlig: Jeg tillod mig ved den første Behandling af denne Sag at gøre opmærksom paa, at naar man vilde have Tolden paa Maismeel, burde man ogsaa have den paa Hvedemeel og paa salte Provisioner, fordi disse, lige saavel som Maismelet, maa henregnes til Nødvendighedsartikler for den arbejdende Klasse i Vestindien. Jeg har desuagtet ikke troet at burde stille noget Endringsforslag i denne Retning, fordi det er forekommet mig, at man ved denne Lovgivning har taget mindre Hensyn til at faae en principmæssig Toldlovgivning, men at det, der især er taget i Betragtning, er det Finansielle, og slyndt Udvalget har meent, at de andre Toldsatser, paa de nævnte Nødvendighedsartikler ere høie, og ikke staae i Samklang med andre af Bestemmelserne, har det dog ikke derfor villet gjøre nogen anden Indstilling end den, at Tolden paa Maismeel skulde bortfalde. Jeg har derfor ikke troet, at det vilde lede til Noget at komme tilbage paa dette Spørgsmaal ved at stille et Endringsforslag. Men en anden Grund, hvorfor jeg ikke har stillet et Endringsforslag, er det Hensyn, som jeg under den foreløbige Behandling tillod mig at gjøre opmærksom paa, Hensyn til den nærværende Generalgouverneurs Stilling. Jeg tillod mig at bemærke, at naar Udvalget havde ytret at Frd. af 26de Marts havde gjort Forandring i den tidligere bestaaende Toldlovgivning af 1833, og at Generalgouverneuren havde formindsket Toldsatserne, dette da maatte grunde sig paa en Misforstaaelse; thi Hovedbestemmelserne i Frd. 1833 med Hensyn til Tolden og Toldsatserne eksisterede ikke, da nærværende Generalgouverneur kom til Vestindien. Den var allerede ved en tidligere Bestemmelse i 1848 nedsat til det Halve; altsaa har den nærværende Generalgouverneur ikke formindsket de forskellige Told-

satser, men tværtimod forholdt dem, og det ikke ubetydeligt. Vel har han ikke forholdt dem til den Størrelse, som Frd. af 1833 havde fastsat, men jeg troer at under de daværende Forhold vilde Planterne neppe have kunnet taale at udrede den hele Told saaledes, som den var bestemt ved Frd. af 1833. Det var altsaa en Nødvendighed for Generalgouverneuren at maatte tage denne Sag under nøie Overveelse, navnlig med Hensyn til den betydelige Indtægt, som stedse har været forbunden med Tolden for Møderlandet. Tolden har tidligere indbragt omtrent 100,000 Pfaster, og ved sat den er bleven nedsat til det Halve, er derved opstaaet en Difference af omtrent 100,000 Rbd. Dette var et saa betænkligt Affavn, at det var klart, at Generalgouverneuren maatte gjøre Forandringer heri; men hvis det, som jeg nys bemærkede, forholder sig rigtigt, at Generalgouverneuren ikke kunde forhoie Udførsels-Tolden paa Sukkere til samme Størrelse som den var i 1833, paa Grund af de betydelige Tab, som Planterne havde lidt ved de forandrede Forhold, da var det vel ganske naturligt, at han henvendte sin Tanke paa, om det ikke kunde dækkes ved samme indirecte Bestatning, som hidtil havde fundet Sted i Vestindien, og altsaa udvidede Indførselstolden til flere andre Artikler. Det er det Hensyn, som jeg troer man bør tage, naar man vil bedømme den hele Foranstaltning. Iøvrigt er man ikke bleven staaende ved at anke over Generalgouverneurens Fremgangsmaade i saa Henseende, men der er endogsaa blevet fremsført Anke over, at han var forshynet med en Myndighed, som var langt større end den, der burde tillægges nogen Mand i Danmark, Anke over, at han var bemyndiget til endog at give foreløbige Love, hvis han ansaae det fornuident. Det forekommer mig imidlertid, at man aldeles har overseet, hvorledes Forholdene vare, dengang Regjeringen maatte udsende en Mand til Vestindien; man synes at have overseet, at der nylig var foregaaet en Revolution, at man der havde været nødt til at tilkalde en fremmed Magts Tropper, for nogenlunde at overholde Sikkerheden; man synes at have overseet, at Vestindien ligger et temmeligt langt Stykke fra Danmark. Naar man tager Hensyn dertil, og naar man erin-